

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 " "
15 " " " " 3 " "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo
(administracija) in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:
Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrť leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:
Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrť leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
veljaja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je v Ljagovih uli-
cah števil. 7.

Izhaja po trikrat na teden in
sicer v torek, četrtek in soboto.

Neredi v Moskvi.

Tistim, ki so mislili, da bo nihilizem že skoraj vse rusko cesarstvo razjedil, ter prerokovali vsaki dan veliko prekucijo na Ruskem, ki bo uničila cara in njegovo vlado, dali so nedavni neredi v Moskvi očividni dokaz, da carstvo še trdno stoji, da masa naroda še ljubi cara in vero. Ko so namreč prišli izgnani študentje iz Kieva v Moskvo, in so hoteli nihilisti njim na čel napraviti demonstracijo, napadli je te nihiliste razkačeno ljudstvo s krikom: „Na tla s sovražniki cara in vere!“ Mnogi so bili ranjeni in nekateri bojda celo usmrteni, če je liberalnim nemškimi listom verjeti. Vnela se je vsled tega razdražena pravda med petrogradskimi in moskovskimi listi. Petrogradski listi so bolj evropsko-liberalni in zagovarjajo napadene nihiliste, moskovski listi pa so starorusko-konservativni, ter zagovarjajo ljudi, ki so hoteli svojo zvestobo caru in veri s tem dokazati, da so kaznovali one, ki ščujejo proti caru in državi, ki sami brez vere tudi drugim vero jemljejo, ter imajo v glavi sanjarske nihilistične premembe, ki se nikdar vresničiti ne dajo.

Kar ves svet trdi, tega tudi mi zanikali ne bomo, da je ruski absolutizem prestrog, in da so bolj svobodne postave za Rusijo potrebne. Nasprotno pa tudi za nihiliste nobenih simpatij imeti ne moremo, in sicer iz teh vzrokov: 1. je znano, da nihilisti nobenega domoljubja in rodoljubja nemajo, da simpatizirajo z vsemi sovražniki, da so nihilistovke z veliko večim navdušenjem stregle turškim ranjencem in jim več dobrot skazovale nego ruskim; prav verjetno je, da so ti ljudje z angleškim denarjem pod-

kupljeni, ker rogovilijo ravno sedaj, ko je vojska z Anglijo pred durmi, da bi Rusijo oslabil; 2. je znano, da nihilisti zametujejo vsako vero in da so v tej zadevi pravi bratje evropskih rudečkarjev; oni so tedaj tako izdajalci domovine, kakor Kristusovi odpadniki; 3. oni hočejo odstraniti cara in vse ruske oblasti, in ker to delajo v času, ko je Slovanstvo v največji nevarnosti, kakor sedaj, zato so sovražniki vsega Slovanstva; 4. oni nemajo ne rodoljubja, ne domoljubja, ne vere, ne zdravih nazorov o življenju narodov; če je ruski red slab, ni treba, da se ima odpraviti vsaki red; taka prekucija, da bi se odpravile vse višje oblasti, da bi se odpravilo imetje, in vstanovila neka komuna, to so oblačni nazori, ki imajo morda kako dobro zrno v sebi, pa gotovo niso vredni, da bi se morala zavoljo njih prekucniti vsa Rusija v krvavem punktu.

V tako velikanski državi, kakor je Rusija, in pri tem primerno še malo naobraženem prebivalstvu je treba enotne, centralne, krepke vlade, ki je izražena v besedi „car“, drugače se veliko carstvo razdrobi, in to bi bilo ravno najgorkejša želja vsih sovražnikov Slovanstva, zato se nihilističnih puntov tolikanj veselje. Rusko ljudstvo pa cara ljubi, ljubi svojo krščansko vero, in to ljudstvo glasno protestira proti onim izdajalcem, ki zdaj v pogledu na veliko vojsko vznemirjajo domovino, ter tako sovražnikom v roke delajo. Ne odobravamo sicer surovega načina, s katerim je moskovsko ljudstvo napadlo nihilistične kričače, nasprotno pa tem ljudem tudi ne škoduje nekoliko kazni, da ne bodo mislili, da imajo vse ljudstvo za seboj, kedar ščujejo zoper domovino, cara in vero. Ljudje pač mislijo, da je izven Rusije

vse zlató, in v Rusiji vse slabó, kakor naši nemškutarski nihilisti vse domače zaničujejo, in se z vsakim naših sovražnikov radi zvežejo. Lani so ruski in naši nihilisti objemali Turke, letos se navdušujejo za Angleže. Najbolje bi bilo te ljudi iz dežele poslati v tiste kraje, ki jih največ hvalisajo; tam bi se jim oči odprle, da bi spoznali, kaj je domovina.

Petrogradski listi, smo rekli, so bolj nemško-liberalni, nego rusko-slovanskega mišljenja, zato jim Moskvičani že davno po pravici očitajo, da niso prijatelji domovine; le nemški psevdoliberalizem jim po glavi roji, da bi zamogli tisto oblast, ki jo ima sedaj car v rokah, sami v posest vzeti, in Rusijo po nemškem kopitu osrečevati, kar toliko pomeni, kakor meščan je gospod, in kmet njegov hlapec, kar skušajo v marsikteri državi, kjer nemška mesta kmečko ljudstvo tako majorizirajo, da si želijo skoraj nazaj tistega absolutističnega časa, ko je cesarska beseda več milosti poznala, nego ona sedanjih „liberalnih“ sodržavljancev. Sedaj redé Rusi le cara in njegove vradnike, potem pa se bo hotel iz žuljev naroda obogatiti cel regiment lačenbergarjev.

Absolutizem je zlo, pa za Rusijo sedaj še potrebno zlo, svobodnejše postave pa bi se lahko vjemale z načelom ruskega samodržestva v podobi ukazujočega cara. Namesto samovoljnega ravnanja ruske policije morala bi stopiti stroga postavnost, pravičnost. Da bi pa stopila namesto carskega gosudarstva nihilistična garda, ki hoče odpraviti vse stebre človeške družbe: zakon, družino, vero, imetje, domoljubje, — tega nikakor želeli ne smemo. Ruski narod ljubi cara in domovino, in vé, zakaj; njemu je Rusija „sveta“ in car „ba-

Neustrašni Kraljevič.

(Narodna pravljica, priobčil Reški.)

Pred mnogo leti živel je na dvoru necega kralja mlad kraljevič, kateri se ni bal — da rečemo po domače — niti beriča niti hudiča. Ni mu dalo miru na dvoru kraljevem; malo ga je brigala vsa lepota kraljevske hiše, hotel je po svetu iti, da bi se mu pripetile kake čudne reči. Poslovi se od očeta in matere, ter jo mahne proti vzhodu, ne zmenivši se, kam pelje cesta, po kateri roma.

Čez več dni pride do hiše nekega velikana. Ker je bil jako truden, se vsede pred hišnimi durmi, da si opoči.

Oziravši se okoli sebe, zagleda za hišo velikansko kegljišče. Pride mu na misel — pojdimo kegljat. Naglo skoči po konci, si poišče krogelj, postavi keglje ter začne kegljati. Veliko krogelj je že spodbilo keglje, ko naenkrat velikan zasliši ropot ter svojo velikansko glavo pomoli skozi okno. Videvši navadnega človeka zareži nad njim: „Kaj kegljaš na mojem kegljišču? kdo ti je dal moč in pogum, da mi tu ropotaš? Poberi se.“ Kraljevič začuvši velikana glas se kar nič ne vstraši,

temveč mu hladnokrvno odgovarja: „Oj velikanska zver! meniš li, da imaš sam ti pogum in moč? Jaz naredim lahko, kar le hočem.“

Velikan kraljeviča zaničljivo pogleda ter mu dalje veli: „Hočem poskusiti, ako si res tak koronjak, kakoršnega se šteješ. Prinesi mi tedaj eno jabelko od „drevesa življenja.“ „Čemu ti pa bo?“ vpraša kraljevič.

„Jaz ga sicer ne potrebujem, a oženil bi se rad; nevesta moja me pa ne vzame drugače, da jej spolnim željo in jej prinesem jabelko, pa — revež sem veliko sveta preblodel in nisem našel ni duha ni sluha od „drevesa življenja,“ toži velikan.

„Oj, to bi me stalo kaj malo tebi sad tega drevesa prinesiti“, se posmehuje kraljevič. „Ljubi moj! stori mi to dobroto, ga nagovarja velikan, hočem te dobro plačati. Pa da veš, to ni kar si bodi, in jako težavno je dobiti jabelko, kajti vrt, na katerem raste „drevo življenja“, je ograjen z debelo in visoko železno ograjo, pred katero čujejo vsakovrstne divje zveri; naloga jim je, „da ne smejo nikogar na vrt spustiti.“

„E kaj zveri, če jih je tri milijone, jaz pridem skozi“ seže mu kraljevič v besedo.

„Čakaj no, da ti vse povem; saj še nisva pri koncu,“ huduje se velikan. „Čeravno se srečno na vrt prikradeš, ne misli, da imaš jabelko že v roci, prikazal se ti bo majhen obroč pred jabelkom, skoz katerega boš moral roko vtakniti, in potem odtrgati jabelko; in to se še nikomur ni posrečilo.“

„Se bo pa meni prvemu“, reče kraljevič, ter gre poslovišči se od velikana iskat „drevesa življenja.“

„Srečno se mi povrni,“ upije za njim velikan, kakor da bi se čulo daljno gromenje. —

Kraljevič premede hribe in doline, zadnjič pa vendar zagleda vrt, na katerem je stalo „drevo življenja.“ Zveri okoli in okoli vrta so ležale in spale. Srečno je prišel med njimi do železne ograje. Urno je priplezal na vrh, še hitreje z vrha na vrt. Bil je to neznano lep vrt, kakoršnega še v svojem življenju ni videl. Vsakoršno zrelo sadje viselo je po drevescih. Bilo je tu sadja celega sveta. Kar strmel je nad krasoto posameznih dreves. Z belim peskom posute cestice vile so se po vrtu. Bistri studenčki so šumljali in napajali zemljo ter jo delali zelo rodovitno. Vodokoki bili so tu pa

tuška" (očka), domoljubje in avtoriteta cara so temelj vsega reda in prava, in vera pomaga brzdati ljudske strasti; vzemi Rusiji te tri stebre, kakor nameravajo nihilisti, in nastala bo strašna zmešnjava ter krvave prekucije konec bo ta, da se država razdrobi v drobne kose, ali pa da pade v plen tujim narodom, Nemcem, Švedom, Poljakom, Turkom in Azijatom.

Ne uničenje vsake avtoritete, ampak ravno krepka v carstvu osredotočena avtoriteta in enotna vlada zamore tako velikaansko državo, kakor je Rusija, skupaj držati; nihilisti pa ne pomislijo, da kedar cara ne bo več, tudi Rusije ne bo, da Rusija pade sovražnim sosedom v last, ki niso nihilisti; nihilisti tega niso zmožni zabraniti, in kedar se to zgodi, potem je tudi njim odklenkalo, ker ne bodo imeli več tiste Rusije v oblasti, na kateri hočejo svoje socijalne poskušnje delati; tako si bodo tudi v slučajih zmage svoj lastni grob skopali. Da se pa za sedaj zmage še nemajo nadejati, priča nam dogodek v Moskvi, kjer jim je ljudstvo svoje zaničevanje dejansko pokazalo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. maja.

Avstrijske dežele.

O ministerskih konferencijah,

ki so se vršile pod predsedništvom cesarjevim, se nič zanesljivega ne vé; grof Andrassy je menda priporočal, da naj se pogodba že skoraj dovrši, ker sicer država v vnanjih zadevah ne more imeti posebne veljave, pa dogovori boje še niso dognani, ker se ogerski ministri te dni še enkrat povrnejo na Dunaj. — Ogerski poslanec Sennyey se je odpovedal poslanstvu.

Bosno in Hercegovino ima avstrijska vojna zdaj zdaj zasesti. V radna „Bohemija“ piše, da je to že sklenjena reč, in „P. Lloyd“ trdi, da bo baron Kodič vodil vojaške zadeve. „N. fr. Presse“ pa imenuje tudi že može, ki so odločeni za civilno upravo teh dežel, in ti so: baron Fluck, pl. Hueber in en bivši konzul v slovanskih deželah turških.

Vnanje države.

Ruski veliki knez Nikolaj je odložil vojaške vaje, ki bi se bile imele 29. t. m. vršiti v San Štefanu. Danes se je s svojim štabom poslovil od sultana, potem pa je od-

tam napravljeni. Pa moje pero je preslabo, da bi popisal lepoto vrta, le toliko rečem, da taga ne bi naredil najumetnejši vrtnar.

Kraljevič, ki je strmo vse to ogledoval, se kmalo izbudi iz svojega zamišljenja ter hiti na sredo vrta, kjer je stalo „drevo življenja.“ Lepa rudeča jabelka so visela z njega.

Kraljevič spleza urno na drevo ter stegne roko po jabelku. A zdaj vglada pred seboj obroček. Bila je sicer ozka odprtina, toda kraljevičeva roka gre lahko skozi njo, in tako odtrga jabelko. Pa glej čuda! — obroček ostane na njegovej róci. Pa ne samo to, temveč še nekaj bolj važnega se zgodi: Naenkrat se čuti tako močnega, da bi tri Štepiharje lahko zagnal kot slamnato biljko.

Zdaj skoči z drevesa ter mogočno korači proti vratom, katere malo strese, in takoj se mu odpro. Pa ropot izbudi pred vratmi spečega leva, ki naglo skoči po konci ter poskakuje pred kraljevičem kakor krotek pes. Od sedaj ni več kraljeviča zapustil.

Kraljevič se zopet napoti k velikanu. „Ali ga vidiš? ga imam že“, reče smeje velikanu ter mu pokaže jabelko.

Velikan je ves vesel ter teče k svojej ne-

rinil v Petrograd. Višje poveljništvo je prevzel general Totleben, za načelnika generalnega štaba njegovega pa je imenovan knez Imeritinski. Velika kneza Nikolaj in Mihael sta postala feldmaršala. — Vstanek muhamedanov se po naznanilih iz Carigrada čedalje bolj razširja in se je pokazal neki že v okolici plovdivski. Govorilo se je celo, da so vstajniki vzeli tamošnji ruski tabor in osvojili 3 topove; pa dozdej se ta novica še ni potrdila. Ker je med vstajniki tudi mnogo rednih vojakov, odposlal je vojni minister svojega adjutanta k njim s poveljem, da morajo odložiti orožje. V Traciji se je vstajnikom boje pridružilo tudi mnogo Grkov. Ni dvoma, da bo zmagonosna vojna ruska, ki je potokla redno vojsko turško, tudi vstaške druhalo kmalo uničila. V ta namen odpošlje se en oddelek azijske vojne ruske na evropsko bojišče, in so se prvi v Potiu že vbarkali. — Knezu Gorčakovemu je sicer nekoliko odleglo, vendar pa zarad protina in slabosti ne more nič delati.

Izvirni dopisi.

Iz Pariza, 27. aprila. (Rusija in Anglija. — Svetovna razstava. — Papeževa okrožnica. — Škof Dupanloup. — Denarstvene razmere na Francoskem.) Bolezen obeh kancelarjev (nemškega in ruskega) dala je diplomatičnim krogom povod k prerokovanju in ugibanju, kedo da postane naslednik ruskega kancelarja, čigar bolezen je zelo nevarna. Po vsem, kar sem o tej reči zvedel, zamorem reči, da bode naslednik kneza Gorčakovega najbrže general Ignatijev, ki ima kakor se kaže najpotrebnejše lastnosti za vodstvo ruske politike v tako važnem času.

Upanje ali bojazen, ki jo izražujejo nekateri časniki vsak po svojem stališču, da Rusija po smrti Gorčakovega ne bo več tako trdno postopala, ni opravičeno; ruska diplomacija, ki je brez dvombe najspretnjša v Evropi, ima od nekaj trdne tradicije, in se drži v orientalnem pitanju programa, ki se spremeniti ne dá. —

Poročila o nihilistični vstaji na Ruskem so silno pretéрана. Zna sicer v Rusiji priti do vstanka, kakor kje drugje, pa v tako prostrani

vesti. Nevesta pak je bila zvitá kot kozji rog. Videvši, da nima obroča na rami, mu pravi: „Prinesi mi tudi obroč in potem ti verjamem, da si res ti sam odtrgal jabelko.“

„Pozabil sem ga doma,“ se izgovarja velikan, „hočem ti ga takoj prinesiti.“ —

„Daj mi še obroč“, reče velikan prijazno kraljeviču.

Ker se pa ta izgovarja, da ga ne dá, pravi velikan jezno: „Kder je jabelko, mora biti tudi obroč, tedaj z lepo ga mi daj, če ne — — —“

„No kaj če ne“, oponaša ga kraljevič?

„Zadnjič ti pravim, daj mi obroč in idi v božjem imenu. Z menoj se boriti ne svetoval bi nikomur!“

„Ne dam ti ga, za ves svet ne,“ reče kraljevič.

Ves razsrjen skoči velikan k kraljeviču, sprimeta se in dolgo sta se držala, a noben ni mogel drugega podreti na tla. Spoznavši, da ne opravi nič, dé velikan, hoteč kraljeviču z zvijačo vzeti obroč: „Vročé nama je, pojdiva se kopat!“ (Konec sledi.)

deželi si vstaja ne more pomoči, ker je večina prebivalstva zoper njo. Stvar Vere Zasulčove je domišljijo evropskega časnikaštva odveč razburila.

Vojska z Anglijo bila bi jako priljubljena, podložniki cara se ne bodo vstrašili nobene žrtve. Omeniti je še treba, če se vojska takoj vname, da so Rusi tako razpostavljeni, da jih bo Anglež težko z mesta premaknil. Na vse to se je treba ozirati, kdor se neče v svojo škodo samega varati. Govoril sem te dni z možem, ki je bil v posebni avdijenci pri kraljici Viktoriji. Po besedah kraljice in po izjavah najveljavnejših angleških politikov se je moj poročevalec prepričal, da se kraljica v poslednjem času zelo zanima za politiko Beaconsfieldovo. Ona je polna zaupljivosti. Pri ravno omenjeni avdijenci rekla je kraljica: „Kakor stvari zdaj stojé, zamoremo le naprej korakati. Bog dal, da bi diplomacija posel varovanja britanskih koristi sama varovati mogla. V vsakem slučaju gre pri nas za biti ali nebiti — to te or not to te.“ In odločno dostavila je kraljica še: „And we will te“ — in mi hočemo biti. Vendar je še zmirom mogoče, da se stvar brez orožja reši.

Svetovna razstava, ki se ima v kratkem odpreti, obeta najboljši vspeh. Gospod Krantz, pravi vladar Martovega polja (champ de Mars) in Trokadera, zna biti zadovoljen; vse evropsko časnikaštvo hvali enoglasno čudnostno in hitro izpeljavo dela. Izdelki namenjeni za razstavo še vedno dohajajo, in tudi tujci se že zbirajo v obilnem številu, ter se delajo priprave za njih sprejem. Tako so naredili v Pascy celo vrsto lesenih ut, ki so podobne uticam po kopeljih, ter so namenjene menj premožnim obiskovalcem. Se ve, da se bo vse nekoliko podražilo, vendar bo Pariz skrbel za tujca vsake vrste, bogate in menj bogate. Okoli razstave je vse polno hotelov uredjenih z različnimi cenami, vendar ima vsak gostilničar svojo trdno tarifo predpisano, da ne bo mogel nikogar oslepariti; če pojde vse srečno izpod rok, nadejamo se po razstavi velikega dobička in pomnoženja naše politične veljave. Nemčija se razstave slabo udeležuje, vendar upamo, da jo bo prišlo mnogo Nemcev gledat.

V ponedeljek se snide narodna skupščina, pa se misli izogibati vseh vznemirjajočih vprašanj. Levica se nikakor neče odreči malostnih, malo političnih zbadanj generala Bozel-a in njegovega chef d'etat major.

Telegrafično poročilo encyklice napravilo je tu prav dober vtis. Le papež zamorejo društvu mir prinesiti, rekel je slaven škof pred malo dnevi, in v resnici le papež k miru o pominjajo, med tem ko se ves svet na boj pripravja.

Sporočam vam novico, ne brez važnosti tako za cerkveni, kakor za politični svet. Monseigneur Dupanloup namerava izdati izjavo o Voltairovi letni svečanosti. — Gospod Vuitry, ud akademije des sciences je priobčil pri Guillaumbu zanimivo delo o denarnem gospodarstvu v Franciji pred letom 1798. Izišli prvi del dokazuje, da ni bilo vse slabo v dobrem starem času, in da tudi v sedanjem ni vse dobro in popolno.

Domače novice.

V Ljubljani, 2. maja.

(Predstava Kristusovega trpljenja) se je včeraj v gledališču pričela. Glavne podobe so te-le:

I. Zadnja večerja v 3 podobah.

II. Kristus na Oljski gori — spijoči aposteljni — angel s kelihom.

III. Judež pripelje rabeljne in vojake — aposteljni se preplašeni zbude — Judež poljubi Jezusa — Peter odseka Malhu uho — Jezusa zvežejo in odpeljejo.

IV. Kristus pred Poncijem Pilatom, ki zlomi palčico v znamenje, da je kriv — Pilat si umije roke.

V. Kristusa bičajo — mu dajo trst v roke in trnjevo krono na glavo.

VI. Kristus pade pod križem — sreča svojo mater.

VII. Veronika z ženami; — Jezus pade drugič pod križem — Simon Cirenski mu privzdigne križ. — Veronika mu poda potni prt.

VIII. Kristusa slečejo — na križu povzdignejo.

IX. Kristus visi na križu — dajo mu je-siha piti — umrje in vojak prebode njegovo stran.

X. Kristusa s križa snamejo.

XI. Kristusa v grob polože.

XII. Kristusovo vstajenje. — Predstave so tako ginjive in lepe, da smo iz ust vseh, ki so jih sinoči videli, čuli le en glas, da kaj tako izvrstnega še ni bilo videti v Ljubljani. Obširneje bomo o njih še govorili, za zdaj le rečemo, da se nihče ne bo kesal, kdor jih gre gledat. Družba si je izvolila za svoje predstave gledišče, ker bi bilo predrago v kaki sobani napravljati poseben oder, kolise itd. Predstave se bodo vršile danes in še nekaj dni vselej zvečer od 8. do 10. ure zvečer. Sinoči je bilo le malo ljudi, a prepričani smo, da jih bo vsaki večer več in da se bodo napolnili vsi prostori.

(Učiteljski izpiti) so bili skončani 15. p. n. Za meščanske šole se jih je oglasilo 6. — Teh se je 1 dal spraševati le za ljudske šole, a 1 je bil potrjen le za ljudske šole. Spričalo II. vrste sta dobila 2, a III. v. tudi 2. — Za ljudske šole je bilo oddanih spričal II. vrste 2, III. v 5, in IV. v. 1. — Učiteljic je dobila 1 spričalo II. v., 2 pa III, in 1 iz laškega jezika I. vrste. „Uč. Tov.“

(„Pomočno društvo“) je imelo preteklo nedeljo svoj letni občni zbor, pri katerem je načelnik, gospod J. N. Horak, v kratkem poročilu omenjal ugodnega vspeha tega društva v kljub slabim denarnim razmeram preteklega leta. Udov je društvo koncem l. 1877 imelo 344, prometa je bilo 361.902 gl., rezervni fond se je pomnožil za 1.111 gl. 1 kr. Manj veselo je to, kar je gosp. predsednik omenil nadalje, namreč: „Obžalovati je, da bodo zaradi prevelikih davkov mnogo denarnih pomočnih društev moralo jénjati, ker ne morejo pridobiti si toliko, da bi mogli plačevati pridobnine, in druge davščine toliko, kakor davkarje od njih tirjajo. Ker tedaj naše društvo, katero je pred nekoliko leti moralo plačevati po 2434 gl., sedaj pa bi moralo odrajtovati pridobnine, dohodnine in sploh davščine 3000 gl., kar ne more prislužiti, tedaj tudi ne more plačevati, ne pričakujmo drugega kakor to, da bode moralo naše društvo, ki že 22 let dela na korist obrtnikom, jénjati in likvidirati. Pritožili smo se zaradi preobkladanja z davki pri upravnem sodišču na Dunaji rekši, da naše društvo ne pridobi si toliko, da bi moglo plačevati davka kolikor se od njega tirja, in da od tujega nam zaupanega kapitala ne moremo plačevati. Radi plačujemo primerne pridobnine po 15 gl. in dohodnine od čistega dobička po 5 odstotkov. Zraven tega plačujemo na leto tudi več od 200 gl. za kolek, kar naj bi se tudi preudarilo. Obrtniki pri mali obrtniji mislili so, da

bode kupčijsko in obrtnijsko ministerstvo obrtniskemu stanu v teh težavnih okolščinah pomagalo tako, kakor ministerstvo za poljedelstvo vspešno pomaga kmetijstvu, in da se bode oziralo tudi na denarna pomočna društva, da bi se obrtniki ohranili in mogli davke plačevati državi; toda naše upanje se ni izpolnilo.“

(Iz vode izlekel) in smrti rešil je v nedeljo opoldne Franc Čelešnik iz Krakovega z lastno smrtno nevarnostjo otroka, ki je padel z brega v Ljubljano. Pogumnost njegova je vsega pripoznanja vredna.

(Obesil se je) v noči od 30. (aprila do 1. maja neki vjetnik na ljubljanskem gradu. Prejšnji dan že je prosil, da naj mu dajo posebno celico. Čuvaju se je zdel nekoliko prenapet, vendar so mu dali posebno celico, v kateri se je še isto noč obesil

Razne reči.

— Premembe pri učiteljstvu. Na Štajarskem. G. Jos. Čížek (iz Pilštanja) za učitelja v Winklern na nem. Štajarju; g. Iv. Belec (iz Šent-Lorenca v slov. Goricah) za učitelja v Pürgg na nem. Štajarju; g. Fr. Golob (od sv. Duha pri Radgoni) učitelj k sv. Trojici v slov. Goricah; g. Jos. Mol, učitelj privatne šole v Trbovljah, se je službi odpovedal.

— Društvo sv. Jerolima za izdavanje dobrih ljudskih knjig je za velikonoč prejelo od neimenovanega duhovnika Zagrebske nadškofije 100 gl. za nagrado dotičnim pisateljem; drug duhovnik iz tržaške škofije rododom Hrvat mu je poslal 100 gl. za sto letnih članov, da dobljene knjige potem razdeli med siromašne rojake.

— Nesreča ali hudodelstvo? Graška „Tagespost“ piše, da že nekaj dni tam pogrešajo nekega pekovskega pomočnika Janeza Dežmana, rojenega Kranjca, ki je s 7 do 800 gl. popotoval proti Mariboru. Sploh sodijo, da je bil najbrže med potjo ubit ter oropan in žandarmarija je 26. p. m. v Račjem (Kranichsfeld) prijela nekega sumljivega človeka, ki so ga videli v Dežmanovi družbi.

— V Mozirju na Štajarskem je veliki teden umrl v soboto 20. p. m. bil pokopan vrlji Janez Lipold, r. l. 1811, bivši slovenski poslanec, čez 20 let župan v svojem rojstnem kraju, sploh dober narodnjak.

— Pomiloščenje. Cesar so pomilostili na smrt obsojena morivca Jakoba Čurina in Tomaža Čelana; prvi bo 16 let zaprt, drugi pa svoje žive dni.

— Družba sv. Mohora v Celovcu je kupila hišo barona Sterneka za 27.000 gl.

— Vinski sejm je sklenila napraviti ptujška podružnica štajerske kmetijske družbe.

— Strašen požar je 19. t. m. v Sp. Jablanah fare Cirkovške 9 posestnikom pokončal hiše in hlev, tudi je pogorelo 12 glav živine; škode je 24.5000 gl.

— Nesreča. V nedeljo se je iz Vevčega proti domu peljalo več ljudi iz Dobrujne in Matej Pogačar iz Hrušice. Med potjo zadenejo zaradi teme tako hudo na neke brune, ki so predaleč na cesto molili, da popadajo z voza in si Matej Pogačar tako zelo pretrese možgani in hrbtenico, da drugi dan dopoldne vsled tega umrje. Malomarneža, ki je brune pustil ležati na cesti, so že naznanili sodnji.

— Samomor. 18 let stara hči hišnega posestnika in mesarja Starklina iz Sevnice je 25. aprila prišla na savski most ter plačala mostnino, češ, da gre po opravkih na uno stran. Komaj pa pride na sredo mostu, spleza urno čez ograjo, ter skoči v Savo. Brodar je sicer

precej odpel prevozno ladijo in je hotel nesrečnico že prijeti za obleko in potegniti na suho, pa pognala se je z nogo od ladije in zginila v šumečih valovih. Mitničarja, ki je z mosta gledal za dekletom, je to tako pretresilo, da ga je zadel mrtud in je le malo upanja, da bi ozdravil. Dekle je neki v vodo skočilo zaradi domačega prepira. Pogosti samomorji so najslabjši znamenja totikanj hvalisane nove dobe.

— Tat zasačen. Iz Slov. Bistrice se piše „Slov. Gosp.“ da so tamošnji žandarji s pomočjo konjiških zgrabili glasovitega tata Jož. Pirša iz Kostrivnice v Ločah pri posesestniku Štefanu Lebru, ki je ničvredneža nad kletjo v krmi skritega imel.

— Književnost. „Deutscher Hausschatz“ zavarjavnik s podobami izhajajoč v Ratisbonu pri Pustetu, je z 9. snopičem dovršil prvo polletje IV. letnika in sijajno potrdil sodbo, ki smo jo v začetku izrekli o tem izvrstnem katoliškem zabavniku. Obseg in podoba smejo se prištevati k najboljšim izdelkom, ki se katoliškemu ljudstvu glede poduka, zabave in podob po nujajo. Premija „spijoče dete na poletni dan“ od K. Epp-a je jako lepa in ljubeznjiva po svojem predmetu in izvrstno dovršena glede umetnosti. Ker se za njo doplača samo okoli 70 kr. — v širokem pozlačenem okviru pa okoli 5 gl. zamore si jo vsakdo lahko naročiti. Naj bi ta izvrstni zabavnik med katoliškim, nemščine zmožnim ljudstvom našel čedalje več prijateljev in čitateljev. Naročila (snopič po 24 kr.) prejema vse knjigarne, zamore se pa naročiti tudi pri poštnih vradih. Te dni je prišel na svitlo že 10. snopič, ki obsega: Agnes von Zesyma. Eine Geschichte aus den Hussitenkriegen. Von Wilhelm Peschka (Fortsetzung und Schluss). — Eine katholische Dichterin. Luise Hensel und ihre Lieder. Von Joseph Galland. — Die Manharter. Eine Skizze, entworfen nach Dr. A. Flir's Monographie von Bruder Norbert. — Die Albrechtsburg und der Dom in Meissen. — Erzherzog Franc Karl. Ein Gedenkblatt. — Alessandro Franchi, Cardinal-Staatssekretär. — Der russisch-türkische Krieg. Die Ereignisse in Bulgarien seit Dezember 1877 bis zum Friedensschluss. — Allerlei. — Podobe pa so: Die Albrechtsburg und der Dom in Meissen. Originalzeichnung von B. Mannfeld. — Luise Hensel — im Alter. — Luise Hensel in der Jugend. — Alpenhase und Kolkrabe. Originalzeichnung von Fr. Specht. — Erzherzog Franz Karl von Oesterreich. — Der Zuger See in der Schweiz. Originalzeichnung von E. Heyn. — Speckbacher sieht seinen Sohn Anderl als Landesschütz wieder. Gemalt von F. Defregger. — Junge flämische Heringshändlerin. Gemalt von H. Bource. — Alessandro Franchi, Cardinal-Staatssekretär. — In Konstantinopel: Einschiffung rumelischer Flüchtlinge nach Smyrna. Gezeichnet von Ph. Montoreano. — Ansicht von San Stefano bei Konstantinopel. Ort des Friedensschlusses zwischen Russland und der Türkei.

Eksekutivne dražbe.

3. maja. 2. Kočar z Hudega v Kamniku. 2. Znidaršič iz Bistrice, Gerl, 2. Grahor in 2. Ambrožič iz Smerja, Penko iz Parja, 2. Barbo s Prema 2. Seles in Renko iz Berc, Nemeč iz Bitinja, vsi v Bistrici. 2. Zevnik iz Zapuž, 2. Petretič iz Kandije, vsi o Novem mestu. 3. Janežič iz Teršine, v Mokronogu. 2. Zupan z Visokega. 3. Zavrl iz Srednjega Bitna, v Kranji. 2. Nagode z Ravnika, 3. Prudič z Grahovega, 3. Kovšca iz Dolenje vasi 3. Uršič z Jezera, 3. Urbas iz Dolenje vasi, 3. Kane iz Rakeka, 2. Logar iz Gorenje vasi, vsi v

Logatec. 3. Petrič v Vipavi. 3. Felicjan v Radečah. 1. Kenič iz Orehka v Postojni. 1. Suhar iz Gorenja na Berdu. 4. maja: 3. Jelenc iz Srobotnika. 2. Bavak iz Pleš. 2. Sternad iz Hočevja. 2. Modic z Vidma. 1. Gibac iz Bruhane vasi, vsi v Lašičah. 3. Marjana in Neža Prijatelj iz Ribnice. 3. Zbašnik in 3. Lesar iz Sodražice. 3. Pucelj iz Slatneka. 3. Debelak iz Retja. 3. Knavaš z Gore. 3. Hegler iz Poliskavca, vsi v Ribnici. 3. Anž c in 3. Palčar iz Šmarje. 3. Črnagoj. 2. Ljubič iz Dolenje Slivnice, vsi v Ljubljani. 3. Bekovič iz Godoviča, v Idriji. 3. Valjavec iz Zvirč. 2. Polak oba v Trziču. 3. Demšar in Zontar iz Virmažev, oba v Loki. 3. Juvane iz Gorenje Prekopa. 3. Bartos iz Loga. 3. Duler iz Karlč, v Kostanjevici. 3. Černe iz Šmihela. 3. Može iz Dolenje vasi. 3. Mahorčič iz mal. Ubelskega. 3. Ferfila v Senožčah. 3. Jakselič iz Jasna. 3. Smerdu iz Prema. 3. Čopič, iz Zagorja. 2. Penko iz Parija. 2. Seles s Prema. 2. Čelhar iz Smerja. 2. Širzel v Trnovega. 2. Abramič iz Trnovega, vsi v Bistrici. 2. Črne iz Most. 2. Peterlin iz Stop, oba v Kamniku. 3. Brumen iz Knježaka. Tomič iz Bač. 3. Tomič iz Knježaka, vsi v Bistrici.

Umrlí so:

19. aprila: Janez Mran, hlapec 55 l., za vnetico možg. mrenice. Jera Ježek, gostinja 67 l., za jetiko. 20. aprila. Franc Meser, miz. pomočnik 21 l., za vnetico oprsne mrenice in pljučnico. Vsi v bolnišnici. Od 27 do 30. aprila: Jakob Justin, železn. kond. 69 l., za mrtudom. A. Wagner, polic. o. 4 m., za vnetico vratu. Janez Grošelj, zaseb. o. 3. l., za obistno boleznijo. Ana Mihelič, slik. o. 2 l., za vnetico vratu Magdalena Čuber pl. Okrog, c. kr. stotnikova ž. 40 l., za otriplj pljuč. Barbara Mlakar, cigar. 33 l., za otriplj. pljuč. Maks Testin, zaseb. o. 2 1/2 l., za škrofelni. Marija Seemann, zaseb. o. 4 2/3 l. za škrlatnico.

V vojaški bolnišnici: 16. apr. Peter Novosel, korporal 5. kompanije 53. pešpolka, vsled samomora. Moric Zravnek, prižig. 12. topnič. polka, za vnetico možganov in hrbtenice.

Telegrafične denarne cene 1. maja.

Papirna renta 60.70 — Sreberna renta 64.20 — Zlata renta 71.55. — 1860letno državno posojilo 111.25 Bankine akcije 782 — Kreditne akcije 213.90 — London. 121.70 — Srebro 106.60. — Ces. kr. cekini 5.78. — 20 frankov 9.83.

Lovrenc Zelenec

na št. peterskem predmestju izdeluje vsake vrste ključarnikarske dela. Povabim vse p. i. občinstvo, naj si ogleda mojo železno ograjo za mirodvor, ter se priporočam za enaka dela. (3)

Val. Zadnikar,

pasar

v Ljubljani na št. Peterski cesti,

se priporoča častiti duhovščini za izdelovanje kelhov, monštranc, najlepših, krasno izdelanih svečnikov, posrebnih in tudi iz rumenega blaga. Izdeluje sploh cerkveno orodje vsake vrste, in z mirno vestjo lahko zagotavlja, da noben pasar v Ljubljani boljše kup (ceneje) ne dela. (3)

Najprimernejše darilce

za

pridne otroke

ste povesti:

1. Hanani, ali zadnji dnevi Jeruzalema, in
2. Zadnji dnevi Ogleja.

Knjižici obsegate okoli 180 strani in se dobivate mehko vezani po 30 kr. pri opravištvu „Slovenca“, ki po želji preskrbi tudi ličnejše vezanje. Kdor jih naroči deset, dobi eno knjižico po vrhu. (5)

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Filip Haderlap.

Na Avstrijsko-Ogerskem in Nemškem je zavarovan

Wilhelm-ov

protiprotinski, protirevmatični čaj za čiščenje krvi

kot

pomladansko zdravilo,

ktero so

kot edino zanesljivo zdravilo za čiščenje krvi

spoznali, preiskali in rabili: e. kr. vladni svetovalce in prvi učilni profesor dr. E. Fenzl, vodja botaničnega vrta na Dunaji itd. itd., prof. Oppolzer, dr. Van Kloger v Bukarešti, dr. Rust, na Dunaji, dr. Röder na Dunaji, dr. Johannes Müller zdravniški svetnik v Berlinu, dr. zdrav. A. Groyen v New-Yorku, dr. Raudnitz na Dunaju, dr. Hess v Berlinu, dr. Lehmann v Wiesenburgu, dr. Werner v Bratislavu, dr. Mallich v Grubisnempolji; praktični zdrav: Hilger v Nachlingu, Russeger v Abtenau, Truchholz v Marzalyu, Jankovič v Nakofalvi, in mnogi drugi zdravniki

1. pri revmatskih napadih,
2. pri protinu,
3. pri trebuš. napadih pri ljudeh, ki veliko sedé,
4. pri raztegnjenih in zagnujenih jetrih,
5. pri spuščajih zlasti lišajih,
6. pri silnatičnih boleznih,
7. kot pripravno zdravilo pri rabljenji mineralnih voda zaradi omenjenih boleznih,
8. namesto mineral. voda pri omenjenih boleznih

Edino pravega izdeluje

Franc Wilhelm, lekar v Neunkirchenu.

Zavitek za osemkratno rabo, po ukazu zdravnikovem pripravjen, s podukom, kako se rabi, vraznih jezicah stane 1 gl., kolek in zavijanje 10 kr.

Svarilo Vsakdo naj se varuje pred ponarejenim čajem, ter naj zahteva vselej edino le „Wilhelmov protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi“ (Wilhelms antiarthritisches antirheumatisches Blutreinigungsmittel), ker so čaji, ki se nahajajo samo pod imenom protiprotinski protirevmatični čaj za čiščenje krvi samo ponarejene reči, ki naj se nikar ne kupujejo.

Da je za p. i. občinstvo priložnejše, prodajajo pravi Wilhelmov protiprotinski protirevmatični čaj ti le gospodje:

V Ljubljani: Peter Lasnik; v Postojni: Jos Kupferschmidt, lekarničar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekar; v Borgu: Giuseppe Betaniji, lekar; v Bruku na Muri; Albert Langer, lekar; Bozenu Franz Waldmüller, lekar; v Bruneku: J. G. Mahl; v Belovaru: Rud. Svoboda, lekar; v Brixenu: Leonh. Staub, lekar; v Plibergu: Jan. Neusser lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in Fr. Rauscher; v Korminu: Hermes Codolini, lekar; v Kortini: A. Cam brazzi; v Deutsch-Landsbergu: Müllerjevi dediči; v Oseku: J. C. pl. Dienes, lekar in Jož G. betzky, lekar; v Fürstfeldu: A. Schrickenfuix, lekar; v Frohneitenu: v Blumauer; v Brežah: O. Russeger, lekar in A. Aichinger, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Gradcu: J. Burgeliner, lekar; v Gutaringu: S. Vatterl; v Grubisnem polji: Jos. Malich; v Gospiču: Valentin Vovk, lekar; v Grafendorfu: Jos. Kaiser; v Mohorju: Jos. M. Richter, lekar; v Hallu (na Tirolskem): Leop. pl. Aichinger, lekar; v Judenburgu: F. Senekovič v Innichenu: J. Stapf, lekar; v Jmstu: Vilh. Deutsch, lekar; v Ivaniču: Ed. Tolovič, lekar; v Karlovcu: A. E. Katkič, lekar in J. Benič; v Celovcu: Karl Klemenčič; v Kindsbergu: J. Karinič; v Kapfenbergu: Turner; v Knittelfeldu: Wilh. Vischner; v Kranji: Karl zavnik, lekar; v Liencu: Fr. pl. Erlach, lekar; v Leobnu: Jan. Peferschy, lekar; v Mariboru: Alojzij Quandest; v Metliki: Alfred Mütter, lekar; v Mirzusschlagnu: Jan. Danzer, lekar; v Muravu: Jan. Steyrer; v Mitrovici: A. Kestenovič; v Malsu: Ludvig Pöll, lekar; v Neumarktu (na Štajarskem): Karl Mally, lekar; v Otočcu: Edv. Tomaj, lekar; v Mozirji: Jan. Tribuš; v Ptuj: C. Girod, lekar; v Pe-tervar dinu: L. C. Junginger; v Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; v Roveredu: Rihard Thales, lekar; v Rottenmannu: Franz X. Illing, lekar; v Samoboru: F. Schwarz, lekar; v Sebeniku: Peter Beros, lekar; v Štrasburgu: J. V. Corton; v št. Vidu: Julian Rippert; v Radgoni: Cezar E. Andrieu, lekar; v Stainzu: V. Timošek, lekar; v Zemanu: D. Jovanovič sin; v Špiitu: Venatio pl. Grazio, lekar; v Schlandersu: B. Würstl, lekar; v Trstu: Jak. Seravallo, lekar; v Tridentu: Ant. Santoni v Trebižu: Eug. Eberlin, lekar; v Belaku: Math. Fürst; v Vukovaru: A. Kraicovics, lekar; v Vinkovcih: Fridr. Herzig, lekar; v Varaždinu: dr. A. Halter, lekar; v Slovenjem gradu: Jos. Kaligarič, lekar in g. Kordik, lekar; v Slovenski Bistrici: Adam pl. Gutkovski, lekar; v Senji: Jos. Accurti, lekar; v Zadru: B. Andriavč, lekar; v Zlatanu: Jan. Pospisil, lekar. (3)

Najnovejša in najizvrstnejša podoba

papeža

Leona XIII.,

oljnotis, v veliki obliki, 68 cent. visoka in 57 cent. široka, v krasnem pravem pozlačenem okviru se dobiva po 15 gl. (ki se zamorejo plačati tudi v treh mesečnih obrokov) pri

Karl Till-u,

(10) knjigarna in prodajalnica umotvorov, muzikalij in papirja v Ljubljani.

Gospodu

Franc Wilhelm-u,

lekarničarju v Neunkirchenu.

Dunaj, 13. maja 1876.

Rastline, ki se rabijo za pripravo Wilhelmovega „Schneebergs Kräuter-Allopa“, se odlikujejo po svojih omehčevalnih in aromatičnih delih.

Ti Wilhelmovemu „Schneebergs Kräuter-Allopu“ dajejo tisto zdravilno moč, ki je imela že toliko uspehov pri vsih boleznih sopilnih organov, kar s tim potrjuje

Edvard Fenzl m. p.

e. kr. vladni svetovalce, vitez rusk. Aninega reda II. vrste, komandir it. kron. reda, of. meks. Quad. reda, vitez bras. kr. reda in belg. l. reda, dr. fil. in zdrav., redni javni prof. botanike na dunajskem vseučilišču in vodja botan. vrta, ud akad. znanstev in fil. fakultete na Dunaji, adjk. akad. Leop. Kar. in častni in prvi ud več učenih družb douvačih in vnanjih, prvi ud mat. prirodopis. družbe, ces. akad. znanstev, vodja botan. dvornega muzeja, vseuč. vrta, e. kr. botaničnega kabineta, v dvornem poslopi I. na Dunaji.

Wilhelmov „Schneebergs Kräuter-Allopa“ je po prepričanji najbolj slovečih zdravnikov pokazal svojo posebno zdravilno moč pri vnetici vratu, kašlju, hripavosti, gripi, nahodu prsnih težavah, zazličenji, težki sapi, bodljajih, zadušnem kašlju, in pri pričetji jetiki

Cena flasi s podukom vred je 1 gl. 25 kr. V Avstriji-Ogerskej in na Nemškem zavarovano.

Edino pravega izdeluje

Franc Wilhelm, lekar v Neunkirchenu, pri Dunaju, pri katerem se naj naročuje. Prodajajo ga pa tudi:

V Ljubljani: Peter Lasnik; v Postojni: J. A. Kupferschmidt, lekarničar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekarničar; v Bozenu: F. Waldmüller, lekarničar; v Borgu: Jos. Bettanini, lekarničar; v Bruneku: J. G. Mahl; v Brixenu: Leonard Staub, lekarničar; v Celji: Baumbach-ova lekarna in Fr. Rauscher; v Oseku: J. C. pl. Dienes lekarničar; v Frohneitenu Vincenc Blumauer, v Brežah: Ant. Aichinger, lekarničar; v Feldbachu: Jos. König, lekarničar; v Gospiču: Val. Vovk, lekarničar; v Glini: Ant. Haulik, lekarničar; v Gorici: A. Franzoni, lekarničar; v Gradcu: Wend. Trnkozcy lekarničar; v Hallu na Tirolskem: Leop. pl. Aichinger, lekarničar; v Inšpruku: Franc Winkler, lekarničar; v Innichenu: J. Stapf, lekarničar; v Ivaniču: Ed. Tolovič, lekarničar; v Jaski: Aleks. Herzič, lekarničar; v Celovcu: Karl Klemenčič; v Karlovcu: A. E. Katkič, lekarničar; v Koprivnici: Maks Weni, lekarničar; v Kranji: Karl Šavnik, lekarničar; v Knittelfeldu: Wilh. Vischner; v Kindbergu: J. K. Karinič; v Liencu: Fr. pl. Erlach, lekarničar; v Mariboru: Alojzij Quandest; v Meranu: Wilh. pl. Pernwerth, lekarničar; v Malsu: Ludv. Pöll, lekarničar; v Muravu: Jan. Steyrer; v Ptuj: C. Girod, lekarničar; v Petervaradinu: R. Deodattovi dediči; v Radgoni: Cezar E. Andrieu, lekarničar; v Roveredu: Rihard Thales, lekarničar; v Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekarničar; v Trstu: E. Zanetti, lekarničar; v Belaku Ferd. Scholz, lekarničar; v Vukovaru: A. Kraicovics, lekarničar; v Vinkovcih: Fridr. Herzig, lekarničar; v Varaždinu: dr. A. Halter, lekarničar; v Slovenjem gradu: G. Kordik, lekarničar; v Zadru: V. Andriavč, lekarničar. Kdor hoče prevzeti zalogo, naj se pismeno obrne do mene. (3)

Zarad zaloge najse gospodje obrnejo do mene. Neunkirchenu pri Dunaju (na Dolenjem Avstrijskem) Franc Wilhelm, lekarničar.

P. i. občinstvo naj vselej odločno zahteva Wilhelmov „Schneebergs Kräuter-Allopa“ ker le jaz sam izdelujem pravega in so izdelki, ki se nahajajo pod imenom: Juliji Bittner-jev Schneebergs Kräuter-Allopa le nevedni ponaredki, pred katerimi posebno svarim.

J. Blažnikovi nasloniki v Ljubljani.